

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **O.**, so sídlom v T., IČO: X., proti odporcom **1/ J. R.**, bývajúcemu v K., zastúpenému JUDr. A. B., advokátom, so sídlom v K., H., **2/ A. R.**, bývajúcej v K., o **vypratanie bytu**, vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 9 C 212/2004, o dovolaní odporcu 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 24. novembra 2006 sp. zn. 5 Co 452/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trebišov rozsudkom zo 17. februára 2006 č. k. 9 C 212/2004-51 uložil odporcom povinnosť vypratať družstevný byt č. X., v bloku X., na ul. F. v K. do 60 dní od právoplatnosti rozsudku a zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 9 000 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. V odôvodnení uviedol, že odporcovia užívajú predmetný byt bez právneho dôvodu. Nie sú členmi družstva, nemajú uzavretú ani nájomnú zmluvu a byt užívali na základe dohody o podnájme uzavretej s bývalými manželmi F. v období od 1. 10. 2000 do 1. 10. 2001. Napriek tomu zostali v byte aj naďalej bývať. Preto považoval návrh navrhovateľa za dôvodný. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 24. novembra 2006 sp. zn. 5 Co 452/2006 odvolanie odporcov odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p.). Vychádzal z toho, že napadnutý rozsudok bol odporcom doručený uložením na pošte dňa 27. 3. 2006 v zmysle

§ 47 ods. 2 O. s. p. Potom zákonná lehota na podanie odvolania, keď prvý pokus o doručenie 21. 3. 2006 bol bezvýsledný, rovnako aj druhý pokus o doručenie 22. 3. 2006, v ktorý deň bola zásielka s rozsudkom uložená na pošte, uplynula 11. 4. 2006. Odporcovia podali odvolanie až dňa 12. 4. 2006, t. j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie odporca 1/. Namietal odňatie mu možnosti konať pred súdom, pretože v období od 13. 1. 2006 do 31. 3. 2006 sa podrobil rôznym lekárske vyšetreniam mimo miesta trvalého bydliska a to aj tak, že sa niekedy s poukazom na ich rozsiahlosť nevrátil do miesta trvalého bydliska. Predložil lekárske správy o vyšetrení jeho zdravotného stavu zo dňa 22. 3. 2006. Žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ žiadal dovolanie zamietnuť. Trval na dôvodnosti svojho návrhu a poukázal na skutočnosť, že odporcovia za predmetný byt vôbec neplatia a dlh predstavuje sumu 485 355 Sk.

Odporkyňa 2/ sa v plnom rozsahu stotožnila s dovolaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému je takýto opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie

konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (§ 239 ods. 1 O. s. p.). Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O. s. p.).

V danom prípade napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky žiadneho z uvedených uznesení, preto dovolanie podľa § 239 O. s. p. prípustné nie je.

Z § 242 ods. 1 veta prvá vyplýva pre dovolací súd povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p., teda i v prípade ak to účastník konania nenamieta. Preto sa Najvyšší súd Slovenskej republiky neobmedzil len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo o veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Vzhľadom na obsah dovolania odporcu 1/ a námietky v ňom uvedené dovolací súd osobitne skúmal, či postupom súdu nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi konania možnosť konať pred súdom a zakladajúci

prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., treba považovať aj odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. v prípade, že podmienky preň neboli splnené, pretože odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (R 23/1994).

Podľa § 158 ods. 2 O. s. p. rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku sa doručí účastníkom konania prípadne ich zástupcom do vlastných rúk.

Podľa § 204 ods. 1 O. s. p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že za skutočnosť určujúcu pre začiatok lehoty na odvolanie treba považovať deň doručenia rozsudku súdu prvého stupňa.

Podľa § 47 ods. 1 O. s. p. do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých to ustanovuje zákon a iné písomnosti, ak to nariadi súd.

Podľa ods. 2 (účinného O.s.p. do 15. októbra 2008) ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde znovu doručiť v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Citované ustanovenie upravuje zákonnú fikciu doručenia, podľa ktorej sa za tam stanovených podmienok písomnosť považuje za doručенú uplynutím trojdňovej lehoty počítanej odo dňa, kedy bola písomnosť uložená na pošte. Ide nepochybne o procesnú lehotu určenú podľa dní, za začiatok ktorej treba považovať deň nasledujúci po uložení písomnosti na pošte a ktorá končí uplynutím jej posledného dňa.

Len riadne a zákonu zodpovedajúce doručenie rozhodnutia môže vyvolať dôsledok, že sa uplatní ustanovenie § 47 ods. 2 posledná veta O. s. p., t. j. že sa písomnosť pokladá za doručенú tretí deň po jej uložení. Pri vadnom náhradnom doručení písomnosti adresátovi

začne plynúť odvolacia lehota až odo dňa, keď adresát písomnosť na pošte skutočne prevezme, aj keď sa tak stalo až po uplynutí troch dní od jej uloženia.

Odporca 1/ namietal doručovanie rozsudku súdu prvého stupňa v rozpore s ustanovením § 47 ods. 2 O. s. p. z dôvodu nezdržiavania sa v mieste doručenia v čase doručovania rozsudku súdu prvého stupňa.

Doručenka vrátená súdu osvedčuje miesto, čas a spôsob doručenia. Za predpokladu, že obsahuje zákonom požadované náležitosti, potvrdzuje pravdivosť toho, čo je v nej osvedčené dovtedy, kým nie je preukázaný opak. Len v prípade dostatočného preukázania zo strany adresáta, že záver o predpoklade náhradného doručenia, nie je správny, nejde o účinné doručenie.

Odvolací súd vychádzal z náhradného doručenia rozsudku súdu prvého stupňa odporcovi 1/ dňa 27. 3. 2006, na ktorý pripadol v súlade s § 57 ods. 2 O. s. p. posledný deň 3 – dňovej lehoty uvedenej v § 47 ods. 2 O. s. p., keď lehota na podanie odvolania začala plynúť nasledujúceho dňa, t. j. 28. 3. 2006 a uplynula 11. 4. 2006 (utorok).

Z údajov na doručení o doručení rozsudku súdu prvého stupňa je zrejmé, že išlo o zásielku do vlastných rúk a že doručovateľ sa odporcovi 1/ pokúsil neúspešne ju doručiť dňa 21. 3. 2006 a znovu po upovedomení o opakovanom doručení dňa 22. 3. 2006, kedy túto zásielku uložil na pošte. Posledný deň trojdňovej úložnej lehoty uvedenej v ustanovení § 47 ods. 2 O. s. p. pripadol na 25. 3. 2006, keďže išlo o sobotu, bolo potrebné v zmysle § 57 ods. 2 veta druhá O. s. p. za posledný deň tejto lehoty považovať najbližší nasledujúci pracovný deň – pondelok 27. 3. 2006. V tento deň, v lehote 3 dní od uloženia zásielky, si aj odporca 1/ zásielku s rozsudkom súdu prvého stupňa vyzdvihol. Potom 15 - dňová lehota na podanie odvolania začala plynúť nasledujúci deň 28. 3. 2006 a uplynula 11. 4. 2006 (utorok) t. j. pred podaním odvolania na pošte dňa 12. 4. 2006, ako správne konštatoval odvolací súd. Tvrdenie odporcu 1/, že sa v čase doručovania nezdržiaval v mieste doručenia na adrese svojho bydliska (K., F.) je preto irelevantné a toto napokon ani predloženými potvrdeniami nepreukázal.

Vychádzajúc z uvedeného, ak odvolací súd odmietol odvolanie odporcu 1/ podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. ako oneskorene podané, neodňal mu tým možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

V danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' z § 239 O. s. p. a iné vady konania v zmysle § 237 neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu 1/ v súlade s § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Dovolací súd úspešnému navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: